

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТРЗ-4/10
17.12.2012.године
Београд
ид; јв

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине

Београд

На основу члана 409. Законика о кривичном поступку, у појединим деловима вршим измену Оптужнице и прецизирам чињеничне наводе оптужница: КТРЗ 4/10 од 10.09.2010.године, КТРЗ 4/10 од 01.04.2011.године, КТРЗ 4/10 од 27.04.2011.године, КТРЗ 19/11 од 07.11.2011.године и КТО 5/12 од 26.09.2012.године, тако да у односу на опт. Цветковић Звонимира одустајем од оптужбе изнесене у Оптужници КТРЗ 4/10 од 10.09.2010.године, док у односу на све преостале оптужене из претходно наведених оптужница, због постојања оправдане сумње подносим јединствену измењену оптужницу чија изрека сада гласи:

„за време међународног оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије - Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије са једне стране, и Коалиције НАТО снага и припадника наоружане војне организације тзв.«Ослободилачка војска Косова» («ОВК») са друге стране, који се одвијао у времену од 24. марта 1999.године до 20. јуна 1999.године, у граду Пећи и у селима на територији општине Пећ, Аутономна Покрајина Косово и Метохија,

као припадници српске оружане стране у сукобу,

оптужени: Поповић Срећко, Сокић Абдулах, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Момић Ранко, Обрадовић Зоран, Николић Милојко, Мишић Сениша и Булатовић Дејан, као припадници 177. војно-територијалног одреда Пећ Војске Југославије (даље ВТО Пећ), и оптужени Миладиновић Топлица, као командант истог одреда, оптужени Корићанин Вељко, као припадник Територијалне одбране (даље ТО), и оптужени Корићанин Видоје и Брновић Радослав, као припадници полиције, у заједници са за сада неидентификованим припадницима 177. ВТО Пећ

кршили правила међународног права, предвиђена одредбама члана 3. став 1 тачка 1.а). и члана 33 и 49. Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године (Четврте женевске конвенције), те одредбама чланова 51, 52, и 85 Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаных сукоба (Протокол I).

вршили расељавање цивилног становништва албанске националности, које није непосредно учествовало у непријатељствима, у селима Љубенић, Ћушка, Пављан и Захач, примењујући према њима мере застрашивања и терора, на начин да су противзаконито и самовољно уништавали цивилну имовину, подметањем пожара палили породичне куће и економске објекте, стоку и моторна возила, присвајали имовину цивила у великим размерама отимајући од њих новац, накит, драгоцености, моторна возила, што све није оправдано војним потребама, те вршили појединачна и масовна убиства цивила, све са циљем да оно трајно напусти своје домове, села, и пресели у Републику Албанију,

I.

оптужени Миладиновић Топлица,
заједно са сада покојним Минић Небојшом

Дана 13.маја 1999.године у Пећи, у команди Војске Југославије (даље ВЈ), **Миладиновић Топлица**, у својству команданта резервног састава 177. војно-територијалног одреда наредио својим потчињенима па и пок. Минић Небојши, непосредном командиром првог вода 177. ВТО Пећ, да се у селима Ћушка, Пављан и Захач, на дан 14. маја 1999. године, изврши претрес терена у циљу наводног проналаска и ликвидације наоружаних припадника ОВК и одузимања оружја,

иако је био свестан да ће приликом извршења тог наређења бити извршено кривично дело од стране јединице којом је непосредно командовао сада покојни Минић Небојша,

јер је био упознат са понашањем ове јединице на терену, чији су припадници вршећи кривична дела пљачкали и отимали имовину цивила, вршили појединачна или масовна убиства цивила, о чему га је, почев од краја марта 1999.године, извештавао и на овакво понашање упозоравао начелник ОУП Пећ, и

јер је у војним акцијама одржавао радио везу и био у непосредном контакту са командиром ове јединице, и командирима других делова јединице којом је командовао, која је дејствовала на терену, због чега је био и могао бити упознат са непосредним догађањима и начином на који се извршава издата наредба,

те је конкретна наредба имала за последице да пок. Минић Небојша, са припадницима своје јединице, према цивилном становништву примењује мере застрашивања и терора, на начин да су под његовом командом на терену, противзаконито и самовољно уништавали цивилну имовину, палили породичне куће и економске објекте, стоку и моторна и друга возила, присвајали имовину цивила у великим размерама отимајући од њих новац, накит, драгоцености, моторна возила, те вршили појединачна и масовна убиства цивила, све са циљем да трајно напусте своје домове,

па је издавањем конкретне наредбе на такве последице пристао

II.

Оптужени: Булатовић Дејан, Момић Ранко, Николић Милојко,
Мишић Синиша, Обрадовић Зоран, Поповић Срећко, Сокић Абдулах,
Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан,

поступајући по наредби из тачке I, делујући заједно и истовремено, желећи дело као своје, поступајући свесно и вољно наоружани личним пешадијским наоружањем, улазили у села на подручју општине Пећ, пуцајући изнад глава и испред ногу цивиланог становника ових села који би им се нашли на путу, претресали породичне куће, принудом сво становништво истерали из кућа, пуцајући и претећи да ће их све побити, те тако натерали да се окупе на једно или више места у селима, где су, држећи их на нишану, од њих отимали новац, златан накит и друге драгоцености, лична документа која су уништавали, одузимали моторна возила, тукли поједине цивиле, противзаконито и самовољно уништавали цивилну имовину, подметањем пожара палећи породичне куће и економске објекте, стварајући на овај начин атмосферу страха, притиска и терора,

при чему су ова дела непосредно вршили или би стајали у непосредној близини са оружјем у рукама, свесни да на тај начин пружају додатно самопоуздање непосредним извршиоцима, на који начин су сви узели учешће у вршењу ових дела

па су тако:

1. у селу Љубенић, дана 1.априла 1999.године, у јутарњим часовима

сви оптужени наведени под тачком II, изузев оптужених Сокић Абдулаха, Корићанин Видоја, Корићанин Вељка и Брновић Радослав, заједно са другим НН припадницима 177. ВТО Пећ и ТО,

приморали сво становништво да се окупи у центру села, где је пок. Минић Небојша принудно извршио тријаж становништва, одвајајући војно способне мушкарце, које је приморао да се окупе поред зида дворишта куће Мухамет Шошија, у близини памије, издвојивши око 60 цивила, за време док су оптужени : Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Обрадовић Зоран, Богићевић Бобан, Мишић Синиша, Момич Ранко, Николић Милојко и Булатовић Дејан, са оружјем у руци, стајали у непосредној близини, пазећи да неко од одвојених мушкараца не пружи отпор или не побегне,

док су преостало становништво - жене, децу и старије становништво, претећи оружјем и пуцајући изнад њихових глава, приморали да, пешке или у формираним тракторским колонама утоварени на приколице, напусте село, наредивши им да се преселе се у Републику Албанију, из разлога који су у вези са сукобом

којом приликом су пожаром уништили најмање једанаест /11/ кућа и то породичне куће Дреша Бећира, Никчи Рама, Никчи Шерифа, Никчи Алија, Никчи Хација, Гаши Ризе, Гаши Бајрама, Гаши Адема, Гаши Ђавита, Салмонај Фатмира и Салмонај Зећира;

након чега су извршили масовно убиства издвојених мушкараца и то:

1.1. оптужени: Николић Милојко, Момич Ранко и Булатовић Дејан, заједно са другим НН припадницима своје јединице

Када је пок.Минић Небојша, из групе окупљених мушкараца лишио живота *Адема Харадинаја и Бушати Уку*, после краће расправе са њима, извршили стрељање издвојеног мушког становништва, Николић Милојко и Момич Ранко рафално испалујући пројектиле из својих аутоматских пушака у њих, а Булатовић Дејан из свог

пушкомитраљеза, услед чега су оштећени задобили прострелне ране због којих је већина одмах преминула,

а како су поједини цивили били рањени, **опт.Николић** зашао међу њих, газећи по телима погинулих и преживелих, па би аутоматском пушком рафалном или појединачном палбом испаливао пројектиле у главу и тело преживелих, оверавајући их, вичући „*Ох, још копрцаш Балија!*“, „*Па зар и ти Алија?!*“,

којом приликом су лишили живота најмање **тридесет шест** цивила (чија имена следе у прилогу оптужнице под А.),

док је једанаест лица задобило тешке телесне повреде у виду прострелина тела и удова, и то оштећени: Авдулахај Јусуф /Avdulahaj Jusuf/, Аљимехај Маџун /Aljimehaj Maxhun/, Јахмуратај Садик /Jahmurataj Sadik/, Хускај Бесим /Huskaj Besim/, Аличкај Шевдет /Aliqkaj Shevdet/, Бериша Садик /Berisha Sadik/, Шевћет Боби /Shevqet Bobi/, Бушати Гани /Bushati Gani/, Бушати Ибеп /Bushati Iber/, Јахмуратај Шабан /Jahmurataj Shaban/, Укшинај Демуш /Ukshinaj Demush/

2. у селу Ћушка, дана 14.маја 1999.године, у јутарњим часовима

сви заједно, подељени у четири групе, пуцајући изнад глава или испред ногу на цивиле- становнике села, који би им се нашли на путу, претресали породичне куће, и сво становништво истерали из кућа, пуцајући и претећи да ће их све побити, те тако натерали поједине мештане села да тракторима напусте село а већину да се окупе у центру села, па су:

2.1. оптужени: Поповић Срећко и Богићевић Бобан, Обрадовић Зоран и Булатовић Дејан

У насељу породице Гаши и породице Ибиша Кељмендија, **опт.Поповић** свим укућанима наредио да изађу из својих кућа и скупе се у двориште куће Брахима Гашија, а припадницима групе, коју је предводио, да их опколе и држе на нишану и да им одузму лична документа, новац и златан накит,

па су **опт. Богићевић** и **опт.Обрадовић**, истерали све укућане из својих кућа, натерали да уђу у двориште Брахима Гашија, где су их заједно са Булатовић Дејаном и другим НН припадницима своје јединице, опколили их, пуцањем из аутоматског оружја у ваздух или испред ногу окупљених, натерали их да им предају новац, златан накит и документа, пазећи да неко не пружи отпор или не побегне,

опт.Поповић наредио припадницима своје групе да издвоје и лише живота прво *Рама Расима*, потом *Шаљу Мухамета*, и на крају *Гашија (Дервиша) Брахима*, говорећи : „Можете им радити шта хоћете, можете их убити, да их запалите, да сечете, шта год хоћете учините са овим људима!“,

након чега су **опт.Булатовић** и НН припадник 177. ВТО Пећ одвели *Расима Раму* и *Шаљу Мухамета* у двориште куће Расима Раме, где их је **опт.Булатовић** лишио живота рафално испаливајући из пушкомитраљеза пројектиле у њихова тела, те на исти начин лишио живота и *Гаши Брахима* у дворишту куће Раме Гашија;

2.2. оптужени Поповић Срећко, Богићевић Бобан, Обрадовић Зоран, Булатовић Дејан Сокић Абдулах, Кастратовић Славиша и Мишић Синиша

У делу села где су се налазиле **породичне куће Чеку**, сви заједно и по наређењу пок.Минић Небојше, укућане претњом оружјем, натерали да се окупе у двориште Чеку

Кадрија, постројили поред зида куће и у њих држали упрене цеви АП, те од њих одузели новац, драгоцености и лична документа, која је **опт.Поповић** поцепао и бацио, а затим **НН припадник ове групе** приморао *Чекуа Кадрију* да уђе у кућу, где га је лишио живота, испаљујући краћи рафал у виталне делове његовог тела, од којих га је шест пројектила погодила у тело, наневши му повреде од којих је оштећени приминуо, потом пок. **Минић** и **опт.Мишић**, оружјем приморали *Чекуа Хасана*, оца Агима Чекуа, пошто су га претходно тукли, да уђе у амбар, који се налазио поред породичне куће, где му је пок.**Минић**, ловачким ножем-полукамом пререзао гркљан, и док је оштећени још давао знаке живота, **опт.Мишић** из своје аутоматске пушке, испалио два пројектила - један у главу а други у груди оштећеног, услед чега је овај задобио повреде због којих је преминуо на лицу места у амбару, а потом амбар запалили, а окупљеном становништву, групи од око педесет цивила, наредили да напусте куће и крену пут Албаније, па су ови цивили напустили село, а затим све куће у том делу села запалили подметањем пожара;

2.3. оптужени : Поповић Срећко, Момић Ранко, Сокић Абдулах, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, *заједно са осталим припадницима своје јединице*

у центру села приморали цивилно становништво села, њих око три стотине, да се окупи у двориште куће Ајета Гашија и у двориште куће Хакија Гашија и Саљија Гашија

па је **опт. Сокић Абдулах** вршио тријаж, тако што је жене, децу и старце, раздвојио од мушкараца, који су по Минићевој оцени били војно способни, те су сви заједно издвојене мушкарце скупчили на једно место на тргу код гробља, док су жене, децу и старце најпре натерали да уђу у двориште Ајета Гашија и у двориште кућа Хакија Гашија и Саљија Гашија, од њих отели новац, златан накит и лична документа, потом,

претећи како ће их побити, приморали децу и старије особе да доведу тракторе са приколицама, након чега су окупљено становништво, у укупном броју од око 250 цивила, приморали да се попне на тракторске приколице и тако у 12 трактора са приколицама напусте село

након чега су оптужени: **Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан и Сокић Абдулах**, поступајући по Минићевом наређењу, стајали у непосредној близини са оружјем у рукама, пазећи да неко не побегне или не пружи отпор

док су **Поповић Срећко и Момић Ранко** поступајући по том наређењу, затражили од мушкараца, који су посебно издвојени, да лична документа, новац, златан накит и све драгоцености које поседују, одложиле на тло испред себе, што су ови и учинили, те приморали Љуши Ерзена, да све драгоцености, новац и документа покупи са земље, спакује у две торбе величине ђачког ранца и преда пок.**Минић** Небојши, па је затим, **опт.Поповић** поделио окупљене цивиле мушкарце у три групе,

након чега су:

2.4.- опт.Момић Ранко и опт.Николић Милојко

оружјем принудили прву групу од 12 цивила да уђе у *кућу Азема Гашија*, и то оштећене: *Гаши Емина, Гаши Јашара, Гаши Рама, Гаши Хаљиља, Келменди Ибера,*

Кељменди Скендера, Кељменди Дему, Љуши Уку, Љуши Османија, Динај Исмета, Авдиљај Ганија и Гаши Ису,

где су сви заједно и истовремено пуцањем из аутоматског оружја, рафално испаљујући пројектиле у њих, лишили их живота, осим Исе Гашија који је са задобијеном прострелном раном на левој нози, успео да искочи кроз прозор и побегне, а како би злочин прикрили, посмртне остатке скупили на гомилу, прекрили сунђерима и ћебетом и запалили, изазивајући пожар у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом

2.5. оптужени: Булатовић Дејан

заједно са другим припадницима своје јединице

спровели до *куће Гаши Сахита*, а потом и у дневну собу, трећу групу од 10 цивила, у којој су се налазили оштећени : *Гаши Мус, Гаши Џафер, Љуши Абдулах, Љуши Џафер, Љуши Аријан, Аљијај Зећир, Шаља Исуф, Краснићи Емруш Скендер Аљуши и Бериша Хазир,*

натерали их да удју у кућу где је опт.Булатовић из пушкомитраљеза рафално испалио пројектиле у оштећене, на који начин их је лишио живота, осим Хазира Берише, који је, иако тешко рањен у обе ноге, успео да неопажен побегне кроз прозор, а како би злочин прикрили, посмртне остатке скупили на гомилу, прекрили сунђерима и ћебетом и упалили, изазивајући пожар у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом;

2.6. опт.Мишић Синиша и пок.Минић Небојша

оружјем приморали другу групу од десет цивила да уђе у *кућу Дем Гашија*, а потом у дневну собу и то оштећене: *Гаши Ахмета, Гаши (Шабана) Брахима, Кељменди Бесима, Кељменди Ердогана, Кељменди Брахима, Кељменди Ментора, Љуши Сефедина, Авдиљај Хасана, Љуши Рамиза и Кељменди Реџа,*

где су сви заједно и истовремено пуцањем из аутоматског оружја, рафално испаљујући пројектиле у њих, лишили их све живота, осим Реџа Кељмендија, који је успео да непримећен побегне кроз прозор,

а како би прикрили злочин, посмртна остатке убијених, скупили на једну гомилу у соби, прекрили сунђерима и запалили изазвавши пожар у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом,

2.7. оптужени Обрадовић Зоран

заједно са још двојицом НН припадника своје јединице

од оштећеног Чауш Љушија „спортски аутомобил „Тојота супер“ , све како би поштедео живот његовом сину Аријану, и возило дотерао до центра села, где је пок.Минић из своје аутоматске пушке испаљујући пројектиле у возило исто уништио-

2.8. па су у овом догађају за сада НН припадници јединице којом је командовао пок Минић :

-у *кући Ајета Гашија* пуцајући из аутоматске пушке лишио живота *Гаши Суља зв. "Мухарем" и Гаши Скендера;*

-у *кући Халит Гашија* лишили живота *Хаки Гашија и Селима Гашија,*

- оружјем натерали *Чауш Љушија* да уђе у *нужник* који се налази у *близини куће Ајета Гашија*, те пуцали у њега из свог аутоматског оружја и лишили га живота;
- оружјем натерали *Гаши Ибиша* да уђе у *двориште куће Саљи Реџе*, која је већ горела у пожару, и пуцањем из АП, лишили га живота код улаза у сутерен куће;
- на улици у селу у *близини гробља-трга села*, пуцајући из АП лишили живота *Бериша Авдију*;

па је тако у селу Ћушка лишен живота најмање **четрдесет један** цивил (чија имена следе у прилогу оптужнице под Б., док је најмање два цивила задобило тешке телесне повреде у виду прострелина тела);

пожаром уништено више од четрдесет породичних кућа, и више од четрдесет пратећих објеката, међу којима и куће породица: Африма Чекуа, Хаџи Вокшија, Реџ Кељмендија, Шабана Гашија, Сахит Гашија, Суљ Гашија, Дем Гашија, Муч Лониа, Севди Берише, Зећир Тахирукаја, Расим Раме, Хусеин Чекуа, Соли Чекуа, Сул Чекуа, Хаки А. Гашија, Тахир Гашија, Јашар Гашија, Исе Гашија, Мује Гашија, Рамадан Гашија, Сали Гашија, Ђевдат Гашија, Бећир Гашија, Ћазим Сафуја, Пајазит Хајдараја, Тахир Кељмендија, Ибер Кељмендија, Скендер Келмендија, Уке Љушија, Халит Гашија, Мађур Гашија, Бек Саколија, Дрејтан Шкрелија, Незир Тахирукаја, Муч Ломија, Хусен Чекуа, Бајрам Чекуа, Даут Чекуа, Авдула Берише, Зукан Викчија и Хазир Кељмендија,

а пок. Минић Небојша, заједно са НН припадницима своје јединице претњом да ће их убити отимали моторна возила, па су тако од Дема Кељмендија одузели путничко возило марке „Пежо-караван“; од Скендера Кељмендија камион марке „Мерцедес 124“, црвене боје, носивости 10 тона, који им је овај предао, како би откупио живот свога сина Ердогана и од НН оштећеног цивила један камион;

2.9. оптужени Брновић Радослав

као командир ПС Клинчина, са полицијским возилом сачекао код аутобуске станице у селу на главном путу колону трактора са приколицама у којој се налазили више од око 250 протераних становника села Ћушка и наредио им да напусте село, те колону усмерио на главни регионални пут и упутио их да тим путем крену из села у правцу града Пећи и Републике Албаније, пратећи их полицијским возилом, до фабрике акумулатора у Пећи, где се налазио полицијски пункт;

3. у селу Пављан, дана 14.маја 1999.године, након напада на село Ћушка

на начин као под 1. приморали становнике села да напусте село
пожаром уништили најмање пет породичних кућа: Гаши Зимера, Никчи Весела, Никчи Салија, Гаши Халита,

па је тако :

3.1. оптужени Кастратовић Славиша

групи цивила, коју је сусрео и у којој се налазила Илфете Хацијај, коју је познавао, наредио да напусти село, испаливши рафал из своје АП, изнад њихових глава и говорећи им да сви морају да беже из села и да сада имају наређење да пљачкају,

спаљују и убијају све што виде, након чега је ова група напустила село и кренула пут Гораждевца;

3.2. опт.Николић Милојко и опт.Поповић Срећко

на улици пресрели тринаестогодишњу Ганимете Никчи и извесну малолетну Аријете, од којих су одузели 200 америчких долара и дозволу за ношење оружја која је припадала Ганиметином оцу, те их најпре испитивали где се налазе мушки чланови њихових породица и да ли су припадници тзв.“ОВК“, а потом приморали да уђу у кућу извесног „Џуфе“, која се налазила у близини куће Весела Никчија, где су их терали да траже сакривено оружје, претили да ће силовати Ганимете Никчи, ударили Ајете, која је вриштала по глави и врату, док је **опт.Николић** тукао Ганимете Никчи по глави и телу, а **опт.Поповић** пуцао из свог ватреног оружја у њеном правцу, па су запалили завесе, покушавајући да подметањем пожара кућу запале, оставили оштећене у кући и закључали улазна врата;

3.3. оптужени: Николић Милојко, Момић Ранко, Поповић Срећко и Корићанин Видоје

ушли у *двориште куће Агима Селманаја* у ком је било најмање шездесет становника и речима *„Дајте паре, злато, све што имате, иначе ћете сви бити побијени!“*, па држећи их на нишану оружјем и пуцајући испред ногу окупљених цивила, исте приморали да предају личне исправе, новац и драгоцености, а затим наредили тада дванаестогодишњем Фидану Селманају да покупи сав новац, злато и лична документа и преда им, што је овај и учинио; те су извршили убиства и то :

3.4.опт.Мишић Сениша и опт.Николић Милојко

у *кући породице Никчи*, стрељањем испалујући рафално пројектиле у виталне делове тела лишили живота *Никчи Весела, Никчи Џејрану и Никчи Хатице*, затим кућу са посмртним остацима запалили, а **опт.Поповић** запалио и шталу породице Никчи;

3.5. оптужени: Срећко Поповић и Корићанин Видоје

вршили тријаж окупљеног становништва и издвојили шест војноспособних мушкараца, и то: *Агима Саљманаја*, који је са рукама подигнутим у вис запомагао: *„Молим вас, преклињем вас!“*, због чега су га ударили кундаком пушке по телу, *Шабана Келмендија, Хаџи Дрешаја, Нимона Гашија, Муће Љуљаја и Зенуна Шаљу*, које су по наредби **опт.Поповића** за сада НН припадници 177 Одрета спровели до *куће Гаши Зимера*, приморали их да уђу у кућу, где су их лишили живота, испалујући пројектиле из свог наоружања, нако чега су кућу запалили, заједно са посмртним остацима стрељаних цивила,

којом приликом су лишили живота најмање десет цивила (чија имена следе у прилогу оптужнице под В.);

4. у селу Захач, дана 14.маја 1999.године, након напада на село Пављан

из три правца: из села Пављан, са друге стране асфалтног пута Пећ-Приштина и од стране шуме код реке Бистрице, заједно и истовремено, ушли у село, тако што су пуцали из аутоматских пушака, претресали породичне куће и цивилно становништво, које би затекли на улици или у својим кућама, претњом да ће их убити, пуцајући им испред ногу или изнад глава, приморали их да изађу из својих кућа и да се окупе у центру села, где су их раздвојили у 2 групе, једну натерали да уђе у двориште куће Ахмета Мехметија, а другу, већу групу, у центру села, недалеко од српског гробља, пошто су им отели новац, документа, приморали их да се тракторима са приколицама напусте село и крену у правцу Пећи

пожаром уништили најмање четири куће и то: кућу Незира Кастратија, Зиле Добра, Садри Раме кућу и шталу Сани Уке, те је

4.1.оптужени: Николић Милојко и Булатовић Дејан

у *дворишту куће Садрија Раме*, под претњом оружјем окупили чланове породице Рама и то Аљи Раму, Исуфа Раму, Садри Раму, Ваљдета Раму, његову супругу и децу, Фатона Раму, Бајрама Раму са супругом и децом, као и Шабана Незирија и чланове његове породице, где су од присутних одузели новац и злато, а од Садрија Раме отели 2.000 ДМ, као и лична документа од присутних, која су потом запалили, а затим извршили претрес куће Садрија Раме те исту подметањем пожара запалили,

док је **опт.Булатовић** чувао остале чланове породица Рама и Незири, **опт.Николић** наредио оштећенима Садри Рами, Фатону Рами, Ваљдету Рами и Бајраму Рами да пређу у *двориште куће Санија Уке*, где им је наредио да уђу у шталу, постројио их, а затим од оштећеног Бајрама Раме одузео злато, потом га ударио кундаком пушке и пустио да оде, а затим рафално пуцајући из аутоматске пушке лишио живота *Садри Раму, Фатона Раму и Ваљдета Раму*, након чега је подметањем пожара шталу у којој су била тела оштећених запалио,

након чега је приморао Шабана Незирија и Санија Уку да оду до *куће Шабана Незирија*, где је од Шабанове мајке одузео укупно 200 ДМ, а потом приморао оштећеног *Шабана Незирија* да уђе у своју кућу, где га је пуцајући из аутоматског оружја лишио живота ;

4.2. **опт.Вељко Корићанин** заједно са другим припадницима ТО и 177. ВТО Пећ,

стајао поред групе цивила окупљених код куће Азема Мехметија, наоружан, и у маскирној униформи, пазећи да неко од окупљених не побегне, за време док су

4.3. **пок. Минић Небојша, Момић Ранко, Мишић Синиша,** заједно са за сада неидентификовани припадници 177. ВТО Пећ и ТО

од окупљених грађана отимали новац, злато, сатове и друге драгоцености, лична документа, која су уништавали, претећи да ће их све убити, жене скинути до голе коже, издвајали поједине цивиле из групе, према којима су вршили насиље, ударајући их кундацима по глави и телу, наносећи им повреде на очиглед присутних жене и деце, па би тако тукли Никчи Алија, Маља Кастратија и Браха Абдулу, који је преминуо од последица батинања

па су тако отели од Азема Мехмети 600 ДМ, а од његовог зета 300 ДМ, Рамуша Рама новац и златан накит у вредности од 3.000 ДМ. Шабани Незира и Садри Рама 2.000 ДМ, Рама Раме и чланова његове породице 1.500 ДМ, златан накит, укупне вредности од 4.000-5.000 ДМ, Хајрула Хисенија 3-4 златна прстена и готов новац 4.000-5.000 ДМ, Зуле Добра златан накит у вредности од 2.000 ДМ и новац у износу од 200 ДМ, од групе цивила укупно 7.000 ДМ,

4.4. - опт. **Богичевић Бобан**, заједно са пок Минићем

одузео возило марке БМВ 850, које је одвезао у Пећ, код Минићеве супруге, по завршеној „акцији“, а опт. **Момић Ранко** моторно возило марке „Ауди 100“, док су други НН припадници 177.ВТО отели око тридесет моторних возила

4.5. оптужени: **Брновић Радослав и Корићанин Вељко**

опт.Брновић окупљеном цивилном становништву у центру села наредио да крену и да му сви предају лична документа говорећи им : *”Морате да кренете за Албанију, тамо вам документи неће требати”*, што су ови и учинили и предали му своја документа, након чега им је наредио да у формираној колони да пођу за њим и да прате његово службено полицијско возило, кренувши сви тако пут Пећи, праћени од стране свих окривљених до излаза на главни пут, до **ауто-сервиса „Кучи“**, где је зауставио и задржао колону, тако их држао, док је **опт.Корићанин Вељко**, заједно са још двојицом НН припадника јединице „Шакали“, вршио тријаж цивила из колоне, издвојивши осамнаест војноспособних мушкараца, и то: *Добра Фазли, Добра Мухамет, Добра Халит, Хисени Шпенде, Хисени Бајруш, Хисени Исмет, Хисени Наим, Хисени Сабит, Хисени Агим, Рама Шабан, Делиа Беким, Ђока Фехми, Ђока Хисен, Хаташи Дем, Смајлај Зимер, Смајлај Шабан, Мурати Хамез и Смајлај (Ибиша) Бајрам*,

које је постројио уз зид ауто сервиса и држао на нишану, пазећи да неко не побегне, након чега је **опт.Брновић** преосталим цивилима у колони наредио да крену даље пут Пећи, што су ови и учинили,

док су НН припадници 177. ВТО Пећ, издвојене цивиле оружјем приморали да уђу у канал за уље унутар ауто-сервиса „Кучи“, где су их, држали тако на нишану и пазили да неко не побегне, све док није дошао за сада НН припадник јединице и извршио стрељање издвојених цивила;

којом приликом су лишили живота најмање **двадесет једног** цивила (чија имена следе у прилогу оптужнице под Г., док је оштећени Бајрам Ибиш Смајлај задобио тешке телесне повреде у виду прострелина тела);

- чиме су, као саизвршиоци, извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. став 1 у вези са чл. 22 КЗЈ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Драгољуб Станковић

ПРИЛОГ А		
1 АЛИМЕХАЈ ФАДИЛ	ALIMEHAJ FADIL	1953
2 АЛИМЕХАЈ ХАЏИ	ALIMEHAJ HAXHI	1948
3 АЛИМЕХАЈ ХАЗИР	ALIMEHAJ HAZIR	1957
4 АЛИМЕХАЈ РУСТЕМ	ALIMEHAJ RUSTEM	1950
5 АЛИМЕХАЈ ШАБАН	ALIMEHAJ SHABAN	1958
6 АВДУЛАХАЈ ГЕЗИМ	ABDULLAHAJ GEZIM	1984
7 АВДУЛАХАЈ РАМЕ	ABDULLAHAJ RAME	1964
8 БОБИ БАЈРАМ	BOBI BAJRAM	1936
9 БОБИ БЕКЕ	BOBI BEKE	1934
10 БУШАТИ АДЕМ	BUSHATI ADEM	1932
11 БУШАТИ БАЈРАМ	BUSHATI BAJRAM	06.04.1962
12 БУШАТИ СМАЈЛ	BUSHATI SMAJL	1937
13 БУШАТИ УКЕ	BUSHATI UKE	1952
14 ХАМЗАЈ РАМИЗ	HAMZAJ RAMIZ	20.04.1958
15 ХАМЗАЈ СЕЛИМ	HAMZAJ SELIM	31.05.1935
16 ХАМЗАЈ ЦАВИТ	HAMZAJ XHABIT	1974
17 ХАРАДИНАЈ АДЕМ	HARADINAJ ADEM	23.12.1932
18 ХУСКАЈ ФЕХИМ	HUSKAJ FEHIM	01.01.1981
19 ХУСКАЈ ХАРАДИН	HUSKAJ HARADIN	23.03.1928
20 ХУСКАЈ НАИМ	HUSKAJ NAIM	12.09.1957
21 ХУСКАЈ НЕКЕ	HUSKAJ NEKE	1940
22 ХУСКАЈ ОСМАН	HUSKAJ OSMAN	21.05.1965
23 ХУСКАЈ РАМЕ	HUSKAJ RAME	1936
24 ХУСКАЈ ТАФИЛ	HUSKAJ TAFIL	10.06.1981
25 ЈАХМУРАТАЈ КАДРИ	JAHMURATAJ KADRI	1912
26 ЈАХМУРАТАЈ МУСА	JAHMURATAJ MUSA	1925
27 ЛОКАЈ ИЛИР	LOKAJ ILIR	23.06.1956
28 МОРИНА ЦУН	MORINA CUN	01.05.1969
29 МОРИНА РИЗА	MORINA RIZA	30.10.1968
30 РЕЏАЈ РЕЏЕ	REXHAJ REXHE	05.10.1952
31 ШОШИ ГАНИ	SHOSHI GANI	04.04.1976
32 ШОШИ СЕФЕР	SHOSHI SEFER	1938
33 СИЛАЈ СЕЛАИМ	SYLAJ SELAIM	09.10.1960
34 УКАЈ РУСТЕМ	UKAJ RUSTEM	1937
35 УКШИНАЈ РАМЕ	UKSHINAJ RAME	1952
36 УКШИНАЈ РУЖДИ	UKSHINAJ RUZHDI	1969

ПРИЛОГ Б		
1 МУСЕ ГАШИ (ШАБАН)	MUSE GASHI	64
2 БРАХИМ ГАШИ (ШАБАН)	BRAHIM GASHI	60
3 ЕМИН ГАШИ (БЕКЕ)	EMIN GASHI	60
4 ИБИШ ГАШИ (КАДРИ)	IBISH GASHI	56
5 ХАФЕР ГАШИ (РАМЕ)	XHAFER GASHI	42
6 СИЛЕ ГАШИ (АЗЕМ)	SYLE GASHI	49
7 ЈАШАР ГАШИ (АЗЕМ)	JASHAR GASHI	47
8 АХМЕТ ГАШИ (РУСТЕМ)	AHMET GASHI	35
9 СКЕНДЕР ГАШИ (ДЕРВИШ)	SKENDER GASHI	37
10 РАМЕ ГАШИ (ДЕРВИШ)	RAME GASHI	60
11 ХАЛИЛ ГАШИ (ДЕРВИШ)	HALIL GASHI	55
12 БРАХИМ ГАШИ (ДЕРВИШ)	BRAHIM GASHI	56
13 СЕЛИМ ГАШИ (МАЋУН)	SELIM GASHI	42
14 ХАКИ ГАШИ (НУРЕ)	HAKI GASHI	38
15 ИБЕР КЕЉМЕНДИ (ДИНЕ)	IBER KELMENDI	52
16 СКЕНДЕР КЕЉМЕНДИ (ДИНЕ)	SKENDER KELMENDI	46
17 БЕСИМ КЕЉМЕНДИ (ДИНЕ)	BESIM KELMENDI	36
18 ЕРДОГАН КЕЉМЕНДИ (СКЕНДЕР)	ERDOGAN KELMENDI	52
19 БРАХИМ КЕЉМЕНДИ (СИЛЕ)	BRAHIM KELMENDI	46
20 ДЕМЕ КЕЉМЕНДИ (ИСУФ)	DEME KELMENDI	36
21 МЕНТОР КЕЉМЕНДИ (ШАБАН)	MENTOR KELMENDI	19
22 АВДИ БЕРИША (ШАБАН)	AVDI BERISHA	40
23 РАСИМ РАМА (ХИСЕН)	RASIM RAMA	41
24 МУХАМЕТ ШАЛА (ИСА)	MUHAMET SHALA	23
25 ХАСАН ЧЕКУ (БРАХИМ)	HASAN CEKU	64
26 КАДРИ ЧЕКУ (АХМЕТ)	KADRI CEKU	40
27 СЕФЕДИН ЉУШИ (ХАЏИ)	SEFEDIN LUSHI	50
28 ОСМОН ЉУШИ (АЛИ)	OSMON LUSHI	69
29 АВДУЛАХ ЉУШИ (ЉУШ)	AVDULLAH LUSHI	68
30 УКЕ ЉУШИ (ЉУШ)	UKE LUSHI	41
31 ЦАФЕР ЉУШИ (ЉУШ)	XHAFER LUSHI	46
32 СКЕНДЕР ЉУШИ (ЉУШ)	SKENDER LUSHI	44
33 РАМИЗ ЉУШИ (ЉУШ)	RAMIZ LUSHI	41
34 ЧАУШ ЉУШИ (РУСТЕМ)	QAUSH LUSHI	51
35 АРИАН ЉУШИ (ЧАУШ)	ARIAN LUSHI	20
36 ИСМЕТ ДИНАЈ (ЗЕКЕ)	ISMET DINAJ	32
37 ЗЕЋИР АЛИЈАЈ (Х)	ZEQIR ALIAJ	30
38 ЕМРУШ КРАСНИЋИ (ЗЕНЕЛ)	EMRUSH KRASNIQI	49
39 ИСУФ ШАЛА (ШАБАН)	ISUF SHALA	44
40 ГАНИ АВДИЛАЈ (БЕКЕ)	GANI AVDYLAJ	42
41 ХАСАН АВДИЛАЈ (МЕТЕ)	HASAN AVDYLAJ	40
42 МУХАРЕМ ГАШИ ()	MUHAREM GASHI	

ПРИЛОГ В

1	БРАХИМ НИКЧИ (САЛИ)	BRANIM NIKÇI	53
2	ЏЕЈРАНА НИКЧИ (БИНАК)	XHEJARANE NIKÇI	57
3	ХАТИЏА НИКЧИ (АЈДИН)	HATIXHE NIKÇI	55
4	ЗИМЕР ГАШИ (САДИК)	ZYMER GASHI	67
5	НИМОН ГАШИ (АЗЕМ)	NIMON GASHI	53
6	ШАБАН КЕЉМЕНДИ (ТАХИР)	SHABAN KELMENDI	53
7	ХАЏИ ДРЕШАЈ (РЕЏЕ)	HAXHI DRESHAJ	41
8	МУЋЕ ЉУЉАЈ (ИСУФ)	MUQË LULAJ	64
9	ЗЕНУН ШАЉА (БРАХИМ)	ZENUN SHALA	57
10	АГИМ СЕЛМАНАЈ (ОСМОН)	AGIM SELMANAJ	47

ПРИЛОГ Г

1	САДРИ РАМА (ИМЕР)	SADRI RAMA	50
2	ФАТОН РАМА (САДРИ)	FATON RAMA	24
3	ВАЛДЕТ РАМА (НЕЗИР)	VALDET RAMA	36
4	ШАБАН НЕЗИРИ (КАСЕМ)	SHABAN NEZIRI	40
5	ФАЗЛИ ДОБРА (ХАЛИЛ)	FAZLI DOBRA	46
6	МУХАМЕТ ДОБРА (ХАЛИЛ)	MUHAMET DOBRA	36
7	ХАЛИТ ДОБРА (ХАЛИЛ)	HALIT DOBRA	29
8	ШПЕНДЕ ХИСЕНИ (ФЕЈЗ)	SHPENDË HYSENI	33
9	БАЈРУШ ХИСЕНИ (АВДИЛ)	BAJRUSH RAMA	25
10	ИСМЕТ ХИСЕНИ (ХАЈРУЛАХ)	ISMET DELIA	38
11	НАИМ ХИСЕНИ (ХАЈРУЛАХ)	NAIM RAMA	36
12	САБИТ ХИСЕНИ (ХАЈРУЛАХ)	SABIT RAMA	32
13	АГИМ ХИСЕНИ (ХАЈРУЛАХ)	AGIM RAMA	26
14	ШАБАН РАМА (РАМ)	SHABAN RAMA	45
15	БЕКИМ ДЕЛИА (АХМЕТ)	BEKIM DELIA	24
16	ФЕХМИ ЂОКА (РЕШИТ)	FEHMI GJOKA	24
17	ХИСЕН ЂОКА (РЕШИТ)	HYSEN GJOKA	22
18	ДЕМ ХАТАШИ (АХМЕТ)	DEMË HATASHI	28
19	ЗИМЕР (ХАЛИЛ) СМАЈЛАЈ	ZIMER SMAJLAJ	
20	ШАБАН (ХАЛИЛ) СМАЈЛАЈ	SHABAN SMAJLAJ	
21	ХАМЕЗ МУРАТИ (РЕЏЕП)	HAMEZ MURATI	31